RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0202 van 18 maart 2014 in de zaak 1011/0622/A/8/0559

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente**

SCHOTEN

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Yves LOIX

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het

Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Johan CLAES

kantoor houdende te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160

waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv.....

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Pascal MALLIEN

kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Meir 24

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 1 maart 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen, van 28 januari 2011 waarbij aan NV, namens NV, een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het regulariseren van een bestaand zendstation voor mobiele communicatie.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, werd op 1 augustus 2013 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 27 augustus 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Luk JOLY heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Katrien VERGAUWEN, die loco advocaat Yves Loix verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Stijn BRUSSELMANS, die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor verwerende partij, en advocaat Pascal MALLIEN, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv verzoekt met een aangetekende brief van 15 april 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 28 april 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

De verzoekende partij betwist de ontvankelijkheid van de tussenkomst door in haar wederantwoordnota de volgende exceptie op te werpen:

III ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

- 11. Het verzoekschrift tot tussenkomst, zoals ingediend door tussenkomende partij, is onontvankelijk.
- 12. verzoekende partij stelt vast dat tussenkomende partij weliswaar een gecoördineerde versie van haar statuten bijbrengt, alsmede het aanstellingsbesluit van de bestuurders. Evenwel wordt nagelaten een geldig besluit tot in rechte treden bij te brengen. De volmacht die door tussenkomende partij wordt bijgebracht kan onmogelijk aanzien worden als een dergelijk besluit, doch hoogstens als een besluit tot aanstelling van een raadsman. Beide besluiten kunnen evenwel op geen enkele wijze gelijkgeschakeld worden.
- 13. Het verzoekschrift tot tussenkomst is niet ontvankelijk. De tussenkomst moet worden afgewezen.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 21 van de gecoördineerde statuten van de tussenkomende partij luidt als volgt:

"ARTIKEL 21 – VERTEGENWOORDIGING

De vennootschap wordt in al haar handelingen, met inbegrip van de vertegenwoordiging in rechte, rechtsgeldig vertegenwoordigd door twee gezamenlijk optredende bestuurders die geen bewijs van een voorafgaand besluit van de raad van bestuur moeten leveren."

2. Uit de door de tussenkomende partij medegedeelde stukken leidt de Raad af dat conform hoger geciteerd artikel 21 van de gecoördineerde statuten twee bestuurders, wier mandaat op 4 mei 2011 door de algemene vergadering van tussenkomende partij werd hernieuwd voor een periode van 3 jaar (Bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 26 mei 2011), rechtsgeldig op 11 april 2011 samen hebben beslist om in rechte te treden en daartoe de volmacht hebben gegeven aan advocaat Pascal MALLIEN om tussen te komen.

De exceptie van de verzoekende partij kan niet worden aangenomen.

IV. FEITEN

Op 28 september 2010 (datum van ontvangst door de verwerende partij), dient de aanvrager bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "Het regulariseren van een bestaand zendstation voor mobiele communicatie".

Historiek

Er werd reeds een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een zendstation voor mobiele communicatie op 27 februari 2007. In 2010 werd een PV opgesteld omdat de werken laattijdig werden uitgevoerd en de vorige vergunning was vervallen.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 november 2010 tot en met 23 december 2010, worden 3 bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, Archeologie, brengt op 17 november 2010 een gunstig advies uit.

De verzoekende partij verleent op 4 januari 2011 het volgende ongunstig advies:

"

De operatoren dienen nog veel meer samen te werken.....In de onmiddellijke omgeving staan nog pylonen van andere operatoren.

Ook al betreft het een betrekkelijk kleine antenne de visuele hinder blijft bestaan.

...

De voorkeur van het college gaat uit naar de plaatsing van telecommunicatieinfrastructuur in niet zo dens bewoonde gebieden, er moet gezocht worden in de industriegebieden en dergelijke.

Uit onderzoek blijkt dat er geen zogenaamde 'sharing' gebeurt op de mast, nochtans was dit expliciet gevraagd in de vorige vergunning

. . .

geen rekening gehouden met de Telecomcode.

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat er momenteel een nieuwe wetgeving hieromtrent ontbreekt

. . .

minister Schauvliege openbaar bericht dat nieuwe vergunningen niet worden toegestaan zolang dit juridisch vacuüm aanhoudt.

Als suggestie wordt tevens meegegeven dat er een gezond alternatief zou bestaan voor draadloos communiceren, het moet niet meer uitgevonden worden en is voorgesteld in 2003 met name SMTS, Smogless Mobile Telephone System.

Conclusie:

De aanvraag past niet binnen de configuratie en de aanwezige bebouwing van de omliggende percelen.

Het ontwerp kan qua vorm, materiaalgebruik en inplanting stedenbouwkundig niet aanvaard worden en wordt niet inpasbaar geacht in de omgeving.

Gelet op de schaal, de bestemming, inplanting en algemeen karakter en uitzicht van het ontwerp.

De aanvraag is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ordening.

De aanvraag is niet bestaanbaar met de omgeving.

De aanvraag is gelegen aan een voldoende uitgeruste weg gelet op de plaatselijke toestand"

De verwerende partij beslist op 28 januari 2011 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"..

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met het oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1 van de codex:

-functionele inpasbaarheid.

Een zendstation is qua functie inpasbaar in woongebied. Een Telecom installatie wordt beschouwd als een iets van openbaar nut.

-mobiliteitsimpact

niet van toepassing

-schaal

De zelfdragende masten blijven beperkt in hoogte en overschrijden de schaal van het gebouw niet of de omgeving.

-ruimtegebruik en bouwdichtheid

De antenne wordt centraal op het van het gebouw geplaatst zodat het ruimtegebruik niet in het gedrang wordt gebracht.

-visueel-vormelijke elementen

De antenne bevindt zich boven op het dak met er rond een buis. Deze is beperkt in hoogte zodanig deze nauwelijks zichtbaar is van op de straat. Er kan gesteld worden dat de visuele hinder beperkt is.

-cultuurhistorische aspecten

niet van toepassing

-het bodemreliëf

niet van toepassing

-hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

. . .

Op 13 januari 2011 verscheen er het Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende de algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz in het Staatsblad en gaat van kracht 10 dagen na het verschijnen.

Gelet op dit besluit bestaat er opnieuw een regelgevend kader op Vlaams niveau waardoor er verwezen kan worden naar deze betreffende wetgeving die de gezondheidsaspecten van de straling op zich neemt. Dit betekent dat de aanvraag ruimtelijk overwogen is en voor de gezondheidsnormen verwezen wordt naar het nieuwe besluit dat onder het beleid van Leefmilieu, Natuur en Energie valt en onder de handhaving van de milieu-inspectie.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is stedenbouwkundig aanvaardbaar en kan vergund worden omwille van bovenvermelde redenen en regelgevend kader op Vlaams niveau omtrent de stralingsnorm.

. .

Er dient voldaan te worden aan het Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 28 januari 2011, zodat het beroep, ingesteld met een aangetekende brief van 1 maart 2011, tijdig is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij beschikt volgens artikel 4.8.16, §1, 6) VCRO als adviesverlenende instantie over het vereiste belang.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar <u>eerste</u> middel roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen (Motiveringswet) en de schending van de artikelen 4.3.1, 4.3.1 §2,1° en 4.7.26 §4, 2° VCRO alsmede van de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

In haar <u>tweede</u> middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1 §1 en §2 VCRO, en de schending van de Motiveringswet en van de zorgvuldigheidsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij licht haar eerste middel toe als volgt :

"..

Het door het college uitgebrachte negatief advies was uitgebreid, en motiveerde uitvoerig waarom het college van oordeel was dat geen stedenbouwkundige vergunning verleend kan worden.

. . .

Indien het voorgaande vertaald wordt in decretale termen conform de VCRO formuleerde het college met andere woorden bezwaren op het vlak van (1) visueel vormelijke elementen, (2) functionele inpasbaarheid, (3) hinderaspecten en (4) veiligheid en zelfs (5) beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Elk van deze aspecten wordt vermeld in artikel 4.3.1 §2, 1° VCRO.

20. Het is opvallend vast te moeten stellen dat in de bestreden beslissing op geen enkele wijze wordt verwezen naar deze nochtans duidelijke motivering en beoordeling door het college. De bestreden beslissing poneert eenvoudig dat advies ingewonnen werd, en dat dit advies ongunstig was. De inhoud van het advies werd niet besproken.

. . .

In het besluit van de GSA (vroeger de Minister) moet duidelijk worden weergegeven waarom het advies van het college van burgemeester en schepenen niet gevolgd wordt. Een dergelijke motivering ontbreekt in casu volledig. Nochtans gaf het college duidelijk aan om welke redenen van goede ruimtelijke ordening zij van oordeel was dat geen stedenbouwkundige vergunning verleend kon worden.

25. De bestreden beslissing werd niet afdoende gemotiveerd. De vergunning moet dan ook vernietigd worden. "

Zij licht haar tweede middel toe als volgt :

"...

Op basis van deze artikelen [artikelen 4.3.1 §2 en 1.1.4 VCRO] moet aangenomen worden dat de gevolgen van het voorwerp van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning op het leefmilieu, en meer in het bijzonder op de gezondheid en de veiligheid in het algemeen essentiële onderdelen van de beoordeling van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning betreffen.

- 31. Dat een dergelijke beoordeling van de impact op het leefmilieu in casu uitermate relevant is kan bezwaarlijk worden betwist.
- . . .
- 34. De GSA stelt met andere woorden uitsluitend dat er zeer recent een wetgevend kader is ontstaan

. . .

Uit het loutere feit dat in deze nieuwe regelgeving geen verbod opgelegd wordt om zendmasten op te stellen op scholen, concludeert de GSA dat het aangevraagde verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, en er zich met andere woorden geen probleem stelt op het vlak van hinder, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid.

38. De GSA vermeldt in de bestreden beslissing uitsluitend het bestaan van deze regelgeving. Er wordt evenwel op geen enkele wijze nagegaan of ook aan deze

regelgeving wordt voldaan op heden, noch of hieraan voldaan kan worden in de toekomst.

. . .

39. De GSA had in casu moeten nagaan wat de bijdrage van de betrokken zendmast zou zijn en of deze zou voldoen aan de voorwaarden die gesteld worden in het recent besluit. Niets van dit alles werd nagegaan door de GSA, minstens werd hierover niet gemotiveerd in de bestreden beslissing.

... 42

. . .

Het volstaat niet te verwijzen naar de van toepassing zijnde milieuregelgeving om te oordelen dat het aangevraagde verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder wat de hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen betreft. Er had een concrete beoordeling en toetsing van het aangevraagde moeten gebeuren. Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat een afdoende beoordeling werd uitgevoerd.

. . . "

2.

De verwerende partij beantwoordt in haar antwoordnota het eerste en tweede middel samen als volgt:

"..

Het laattijdig zijn van het advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten;

. . .

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar had het advies derhalve terzijde kunnen schuiven;

Het zogenaamd onvoldoende gemotiveerd geantwoord hebben op het ongunstige advies van de gemeente Schoten:

In het advies van de gemeente Schoten is er slechts één rode lijn: het gemeentebestuur vindt dat er reeds voldoende antennes voor zendmastinstallaties zijn in de gemeente Schoten;

. . .

Daar het leidmotief van de gemeente Schoten an sich reeds foutief is, is het te begrijpen dat de gemachtigd ambtenaar het betreffende ongunstige advies van de gemeente Schoten wel heeft beantwoord, doch op summiere wijze;

Maar er is nog erger: de gemeente Schoten haalt argumenten aan in haar advies die manifest onwettig zijn;

Allereerst wordt gesteld dat een zendmastinstallatie eigenlijk thuishoort in een industriegebied, verwijzend naar de Telecomcode;

. . .

is dan ook een manifest onwettige redenering die geen antwoord behoeft;

Daarnaast stelt de gemeente Schoten dat men in Vlaanderen in een vacuüm vertoeft aangaande de gezondheidsbescherming voor mogelijke schadelijke gevolgen van elektromagnetische stralingen;

Terecht stelt het advies van de gemachtigd ambtenaar dan ook vast :

'gelet op dit besluit, bestaat er opnieuw een wetgevend kader op Vlaams niveau waardoor er verwezen kan worden naar deze betreffende wetgeving die de gezondheidsaspecten van de straling op zich neemt...'

Het enige argument dat nog overblijft is de ruimtelijke aftoetsing van de zendmastinstallatie;

. . .

In het kader van de analyse van de omgeving in de vergunning van de stedenbouwkundig ambtenaar wordt vastgesteld dat de school een alleenstaand gebouw is en dat de eerste woonst op 100 m vogelvlucht te vinden is; daarenboven motiveert de gemachtigd ambtenaar nog dat er slechts een kleine antenne is voorzien op het betreffende schoolgebouw, zodat het nagenoeg niet zichtbaar is vanuit het normale gezichtsveld;

Er is derhalve wel geantwoord op de ruimtelijke bezwaren van de gemeente Schoten;

. . .

Het ook moeten rekening houden met milieuaspecten, waarbij arresten van de Raad van State worden geciteerd:

. . .

In casu is er echter thans een nieuwe Vlaamse wetgeving, uitdrukkelijk vermeld in de beslissing van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar dd. 13 januari 2011; In tegenstelling met de vroegere federale normering voorziet men alhier vooral een post factum controle;

. . .

Thans zijn er echter duidelijke normen die post factum kunnen worden gecontroleerd, rekening houdende met de omstandigheden zodat het gezondheidsaspect niet verder moet worden overwogen in het verlenen van stedenbouwkundige vergunningen;

Het aftoetsen aan de goede ruimtelijke ordening en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur:

. . .

Ondanks het woordelijk weergeven van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar wordt in het verzoekschrift tot vernietiging geenszins paragraaf voor paragraaf aangetoond dat deze feitelijke grondslag zou missen of fundamenteel foutief zou zijn;

Het tweede middel mist dan ook feitelijke grondslag;

Bij het beantwoorden van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen van Schoten zelf wordt regelmatig gesteld dat sommige argumenten geen stedenbouwkundige appreciatie inhouden en derhalve niet moeten worden behandeld of in aanmerking genomen;

Derhalve weet de gemeente Schoten al te goed dat men niet tot een aftoetsing moet gaan overeenkomstig het gezonde leefmilieu, zoals zij thans voorop stellen in hun annulatiecontentieux;

Zowel het eerste als het tweede middel zijn ongegrond; ..."

3.

De tussenkomende partij sluit zich in haar verzoekschrift tot tussenkomst in dezelfde bewoordingen aan bij de antwoordnota van verwerende partij en voegt in haar schriftelijke uiteenzetting het volgende toe:

· . . .

1.<u>DE GEBREKKIGE PROCESCORRECTHEID VANWEGE HET COLLEGE VAN</u> BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE GEMEENTE SCHOTEN

. . .

2.<u>HET EERSTE MIDDEL VAN HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE GEMEENTE SCHOTEN : HET ZOGENAAMD SCHENDEN VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL</u>

. . .

Het huidige ongunstige advies wordt zelfs beantwoord door het gunstige advies dat eertijds werd verleend, blijkbaar op rechtsgeldige wijze, dd. 16 februari 2007;

. . .

De juistheid van dit gunstig advies van 16 februari 2007, als een antwoord op het huidige ongunstige advies, blijkt daarenboven uit de weergegeven acht foto's in de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. Deze foto's worden hierna weergegeven:

. . .

Hieruit blijkt dat:

- er amper kan sprake zijn van visuele hinder;
- de policarbonaten buis over de antenne helemaal geen lapmiddel is;

Het ongunstige advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten mist dan ook feitelijke grondslag en is daarenboven een schending zelf van de beginselen van behoorlijk bestuur, zijnde het vertrouwens en continuïteitsbeginsel.

. . .

3. <u>DE MOGELIJKHEDEN VOOR HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE GEMEENTE SCHOTEN OM DE NODIGE METINGEN TE LATEN VERRICHTEN VIA HET BPT.</u>

De gemeente Schoten kent de nieuwe Vlaamse wetgeving

. . .

wordt thans duidelijk geponeerd door het BIPT dat de aanvragen tot metingen, om redenen van objectiviteit, het best worden aangevraagd door derde belanghebbenden, zoals gemeentelijke overheden en naburen.

Bij weten van verzoekster in tussenkomst werd nog geenszins een dergelijke meting gevraagd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten.

Een dergelijke meting zou bijzonder stichtend zijn voor de komende discussie, die hoe dan ook nog zal moeten worden gevoerd in het kader van de komende inplantingen van zendmastinstallaties.

4. <u>DE ZOGENAAMDE GEBREKKIGE MOTIVATIE VAN DE VERLEENDE STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING AAN VERZOEKSTER IN TUSSENKOMST, ZIJNDE HET TWEEDE MIDDEL VAN HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN</u>.

De verleende stedenbouwkundige vergunning door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar van 28 januari 2011 is wel deugdelijk en afdoende gemotiveerd.

Naast het uitdrukkelijk verwijzen naar het besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot de vereisten voor opgestelde zendmasten voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz wordt uitvoering het volgende gesteld over het thans wel, eertijds niet, ongunstige advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten:

. . .

Deze volledige passage is ontegensprekelijk een antwoord op het ongunstige advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten, onverminderd de bovenvermelde overwegingen dat betreffend ongunstig advies van de gemeente Schoten hoe dan ook zelf de beginselen van behoorlijk bestuur schendt, in het bijzonder het vertrouwens- en continuïteitsbeginsel.

. . .

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten heeft derhalve geen belang, laat staan een gegrond middel om de betreffende stedenbouwkundige vergunning aan te vechten."

4. In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog:

"

Verzoekster ziet niet in op welke wijze sprake zou zijn van een gebrekkige procescorrectheid

. . .

Verwerende partij houdt voor dat dit eerste middel ongegrond is, nu het advies van verzoekende partij laattijdig verleend zou zijn. Dit is geenszins correct.

. . .

Dit openbaar onderzoek liep tot en met 23 december 2011.

. . .

In casu werd op 4 januari 2011 advies verleend, wat ruimschoots binnen de decretaal bepaalde termijn van 30 dagen na het einde van het openbaar onderzoek.

. . .

Ook de inhoudelijke argumentatie die zowel door verwerende als door tussenkomende partij wordt bijgebracht op dit punt kan onmogelijk weerhouden worden. Het betreft argumentatie die nergens in de bestreden beslissing kan teruggevonden worden. Deze argumentatie is laattijdig. Het feit dat deze argumenten niet in de bestreden beslissing werden opgenomen toont het gebrek aan motivering ervan op afdoende wijze aan.

. . .

IV.2 TWEEDE MIDDEL

. . .

Verwerende partij antwoordt hierop in de door haar neergelegde nota dat de goede ruimtelijke ordening reeds afdoende werd getoetst in het kader van de eerder verleende stedenbouwkundige vergunning die dateert van 27 februari 2007.

. . .

Er verstreken 4 jaren, de wettelijke context wijzigde etc. Een nieuwe beoordeling van de goede ruimtelijke ordening was dan ook noodzakelijk. Bovendien, zelfs indien aangenomen zou worden dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in 2011 per definitie gelijk zou lopen aan de beoordeling van 2007, moet worden vastgesteld dat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar in de bestreden beslissing op geen enkele wijze verwijst naar deze eerdere beoordeling uit 2007.

. . .

Opnieuw tracht verwerende partij het gebrek aan motivering van de bestreden beslissing goed te maken aan de hand van een post factum motivering in de antwoordnota. Indien verwerende partij werkelijk van oordeel was dat er geen milieuhinder of risico's zouden zijn, had zij dit moeten motiveren in de bestreden beslissing en niet in haar antwoordnota.

. . .

Tussenkomende partij houdt voor dat verzoekende partij niet op afdoende wijze motiveert waarom zij haar visie wijzigde ten opzichte van de vroegere procedure in 2007.

. . .

De discussie die in voorliggende procedure moet worden gevoerd betreft de bestreden beslissing en de motivering daarvan door verwerende partij. "

Beoordeling door de Raad

1.

Het ontwerp betreft de regularisatie van een bestaand zendstation voor mobiele communicatie op het dak van een school.

2.

In haar advies stelt de verzoekende partij als volgt op het vlak van de goede ruimtelijke ordening dat, ook al betreft het een betrekkelijk kleine antenne, de visuele hinder blijft bestaan:

"Dit komt door onder andere de technische installaties ook te gaan voorzien op het dak wat visueel allerminst aantrekkelijk is. Het aanbrengen van een polycarbonate buis over de antenne is daarin slechts een lapmiddel en getuigt de visuele hinder van de aanvraag. De aangebrachte dakconstructies zijn bijgevolg architectonisch niet verenigbaar met het gebouw en geven visuele hinder.

. .

De voorkeur van het college gaat uit naar de plaatsing van communicatieinfrastructuur in niet zo dens bewoonde gebieden, er moet gezocht worden in industriegebieden en dergelijke;

...

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat er momenteel een nieuwe wetgeving hieromtrent ontbreekt dus zit men ook naar onze mening in een juridisch vacuüm.

. . .

Conclusie

De aanvraag past niet binnen de configuratie en de aanwezige bebouwing van de omliggende percelen. Het ontwerp kan qua vorm, materiaalgebruik en inplanting stedenbouwkundig niet aanvaard worden en wordt niet inpasbaar geacht in de omgeving. Gelet op de schaal, de bestemming, inplanting en algemeen karakter en uitzicht van het ontwerp. De aanvraag is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ordening. De aanvraag is niet bestaanbaar met de omgeving. De aanvraag is gelegen aan een voldoende uitgeruste weg gelet op de plaatselijke toestand.

Watertoets

..."

Voor het overige beperkt ze zich tot de volgende standpunten:

"..

- De operatoren dienen nog veel meer samen te werken;

. . .

 Uit onderzoek blijkt ook dat er geen zogenaamde 'sharing' gebeurt op de mast, nochtans was dit expliciet gevraagd in de voorgaande vergunning;

...

- Als suggestie wordt tevens meegegeven dat er een gezond alternatief zou bestaan draadloos communiceren, het moet niet meer uitgevonden worden en is voorgesteld in 2003 met name SMTS, Smogless Mobile Telephone System."
- 3. De verzoekende partij roept de schendingen in van de Motiveringswet, van de artikelen 4.3.1, 4.3.1, §2, 1° en 4.7.26 §4, 2° VCRO en van de zorgvuldigheidsplicht.

4.

De artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn.

Wanneer er door het vergunningverlenend bestuursorgaan afgeweken wordt van doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen geldt in principe dat het bestuursorgaan des te zorgvuldiger dient te motiveren.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan moet aangeven of afdoende laten blijken waarom het de argumentatie van het advies niet volgt. Het louter tegenspreken van die argumentatie volstaat derhalve niet.

5.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 samen gelezen met artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

6.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing verwezen heeft naar het ongunstig advies van de verzoekende partij en in haar motivering de door de verzoekende partij met de ruimtelijke ordening verband houdende opmerkingen als volgt zorgvuldig beantwoord heeft:

- wat betreft de visueel-vormelijke elementen stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat de antenne zich bovenop het dak bevindt met rondom een buis, dat deze beperkt in hoogte is zodanig dat ze nauwelijks zichtbaar is van op de straat en dat er kan gesteld worden dat de visuele hinder beperkt is.
- wat de functionele inpasbaarheid betreft, meer bepaald de wens van de adviesverlenende instantie dat telecommunicatie-infrastructuur zou gebeuren in industriegebieden en dergelijke, stelt de bestreden beslissing dat een zendstation qua functie inpasbaar is in woongebied en dat een Telecominstallatie beschouwd wordt als "van openbaar nut". De bestreden beslissing stelt verder wat betreft de schaal dat de zelfdragende masten beperkt blijven in hoogte; wat betreft het ruimtegebruik en de bouwdichtheid dat de antenne centraal op het dak van het gebouw geplaatst is zodanig dat het ruimtegebruik niet in het gedrang wordt gebracht.

Aan de door de verzoekende partij gemaakte opmerking dat er "momenteel" [op het ogenblik van het advies] een nieuwe wetgeving hieromtrent ontbreekt en dat "minister Schauvliege openbaar bericht dat nieuwe vergunningen niet worden toegestaan zolang dit juridisch vacuüm aanhoudt" komt de verwerende partij in haar beslissing tegemoet door te verwijzen naar het op 13 januari 2011 in het Staatsblad verschenen Besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot

wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10MHz en 10 GHz en naar de handhaving door de milieu-inspectie.

De door de verzoekende partij in haar advies gemaakte opmerkingen betreffende de gewenste samenwerking tussen operatoren, het feit dat er geen 'sharing' gebeurt op de mast, de suggestie van SMTS, Smogless Telephone System, zijn betreffende dit dossier niet relevant omdat het geen met de ruimtelijke ordening verband houdende opmerkingen betreft, minstens maakt de verzoekende partij dit niet aannemelijk.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij uitgegaan is van de juiste feitelijke gegevens, deze correct heeft beoordeeld en in redelijkheid tot haar beslissing kon komen op grond van een motivering die afdoende is.

7.

Het eerste en tweede middel zijn ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de NV is ontvankelijk.
- 2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
- De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 maart 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Luk JOLY	voorzitter van de achtste kamer,	
	met bijstand van	
Sofie VAN NOTEN,	toegevoegd griffier.	
De toegevoegd griffier,		De voorzitter van de achtste kamer,
Sofie VAN NOTEN		Luk JOLY